

Посета Конаку кнегиње Љубице

Уплашено лупкам стопалом по усијаном асфалту. Држим чврсто левом руком мајку, а десном оца. Дланови почињу да се зноје. Понекад подигнем поглед с карираног кофера, помало похабан и видно пун ствари. Делује као да ће сваког момента рајсфешлус пукнути. Путници усхићени пролазе и одлазе, купују возну карту или трче у загрљај својим породицама које су дошле да их сачекају. Ово је станица где се њихово путовање завршава, а моје тек почиње.

Воз се великом брзином приближава трећем перону. Стаје, врата вагона се отварају тик у уз моју сенку. Улазим, лица људи су под маскама. Једне су плаве, медицинске, на туфне, у пругама, разноликих шара, репетиција, градација, валера, облика и величина. Креативности и маште не недостаје. Поштујући прописане мере, пажљиво седам на празно место преко пута жене средњих година у чијем крилу седи дете и помно прати цртани филм преко таблета. Благо се осмехнем, што је готово неприметно испод маске. Пејзаж иза оквира мог прозора одузима дах. Простиру се поља покривена жутиим сунцокретима, зеленом травом и њивама које вредно обрађују ратари. Назире се понеко страшило и врана која се смотано игра око њега. До Београда време је пролетело, као што је пролетела и ова школска година. Чини ми се да је неко руком убрзао казаљке са часовника.

Нови је почетак, живот у Ученичком дому, нова познанства и искуства, за мене и моје вршњаке, и за професоре. Од понедељка до петка, сваке друге недеље у месецу корачамо ходницима уметности. У учионици машемо другој половини одељења преко камере. Заједно са нама прате наставу с друге стране екрана. Да ли сам прва или друга група? Овог пута смо заједно! Једне сунчане суботе 22. маја 2021. године, ученици прве године Школе за дизајн, заједно са професорком теорије форме Иваном Поповић, упутили су се Конаку кнегиње Љубице. Ходали смо београдским улицама чије су зграде биле обасјане сунцем. Прошли смо понеким сокаком, ужареном калдрмом, покрај цвећа и њихових сена. Звонили су радосни дечији гласови и нежни осмеси док су разговарали о архитектури зграда. Дивили смо се бојама, контрастима на понеком шеширу или кошуљи. Сви заједно, пуни ентузијазма пролазимо поред Саборне цркве, и још пар кућа ниже дочекује нас Конак кнегиње Љубице. Упознајемо кустоса и наше путовање кроз векове може почети. Конак кнегиње Љубице је једна од малог броја сачуваних зграда из времена

прве владавине кнеза Милоша Обреновића. Грађен је у периоду 1829–1831, по плановима и под руководством Хаџи-Николе Живковића, званичног кнежевог градитеља. Замишљен је да буде репрезентативни двор српске владајуће династије Обреновић. Међутим, због близине Турака, кнез Милош је мало боравио њему. Своју примарну намену Конак је остварио током прве владавине кнеза Михаила (1839–1842), када је служио као његова резиденција. Након протеривања Обреновића из Србије (1842) зграду су у наредних сто тридесет година користиле, и према својим потребама уређивале, различите државне институције. Седамдесетих година двадесетог века управа града Београда одлучила је да зграда Конака, у складу са својим историјским, уметничким и споменичким наслеђем добије нову намену и постане музеј. После санације и реконструкције зграда је 1980. ушла у састав Музеја града Београда, а у септембру исте године отворена је стална музејска поставка „Ентеријери београдских кућа 19. века“, поносно рече кустос.

У Конак улазимо с поштовањем. Свака просторија за себе има посебну чар, а сваки кутак своје значење. Од ћилима прекрасних шара до завеса и фотеља, намештај из различитих периода, биран је с префињеним укусом. Безброј малих и великих соба за госте, кухиња, парно купатило, спаваће, радне и дечије собе, простиру се на два спрата. У подруму се некада чувао новац, а данас служи као изложбени простор. Ентеријер и екстеријер одузимају дах. Велико и мало двориште или приватно и јавно, зелена трава и понеки врабац нам помажу да замислимо људе како седе на дрвеним клупама у раскошним хаљинама и оделима која смо видели изложена у музеју.

Узимамо тренутак да сагледамо све. Узбуђени, делимо позитивне утиске са професорком и слажемо смо се да ћемо засигурно поновити овај излет. Следећи пут пишемо Вам са неког другог места. До тад топло препоручујемо, ако већ нисте – посетите Конак и уживајте.

Маша Микић Па

Посета ученика Конаку кнегиње Љубице у Београду, 4. јун 2021. године.

Стална музејска поставка „Ентеријери београдских кућа 19 век“.